

af de Forhandlinger. Lønningerne maa naturligvis gaa ned, og efterhaanden maa ogsaa Skatter og Afgifter, Fragt o. s. v. gaa ned, men det vil tage længere Tid.

Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Lange mente, naar han talte om Særstøtteforanstaltninger — det forekom mig, at han anvendte det Ord —, jeg ved ikke, om han tænker paa, at det ene Erhverv skulde hjælpe det andet i saa Henseende. Det bliver nu vist imidlertid saaledes, at hvert Erhverv har nok at gøre med at klare sig selv.

Jeg maa hævde, at fuldkommen i Strid med den Udtalelse, som Landbrugsraadet har fremsat, vil det være, hvis vi nu vedtager det foreliggende Lovforslag, der efter min og manges Mening indbyder Spekulationen til at sætte ind igen. Den forrige Lov garanterede en Minimumskurs af 70, og det havde jo til Følge, at Spekulationen følte sig tryk, satte ind og paa kort Tid drev Kronen op til omkring ved 90. Men naar vi nu garanterer en Kurs af 89, eventuelt 86, mener jeg, at saa kan Spekulanterne føle sig trygge, sætte ind og drive Kronen op i Nærheden af Pari, maaske i Løbet af kort Tid. Saa har vi de 50 pCt. Prisfald straks, uden at vi har haft nogen Tilpasningstid, og det vil efter min Opfattelse betyde et Sammenbrud af mangfoldige Hjem.

Jeg giver ikke meget for den Tale, som det ærede Medlem Hr. Rode holdt for nylig, hvorved han vilde se at gøre Spekulanterne forskrækkede, at det ikke var saa bindende, at Maalet var Pari, det stod ikke i Loven, og det ærede Medlem vil jo have Nedskæring. Det tror jeg slet ikke betyder noget. Spekulanterne er Folk, der regner med Realiteter, og naar der er garanteret dem en Mindstekurs i Loven af 89, bryder de sig ikke om, hvad der siges fra denne Talerstol. Desuden har de altid det i Baghaanden, at trækker det op til Nedskæring eller saadant noget, vil de altid have Tid til at trække deres Penge ud, inden Rigsdagen faar vedtaget en saadan Lov. Nej, jeg forstod meget bedre den Tale, som Socialdemokratiets ærede Ordfører førte om, at en Frygt i den Henseende maatte han indrømme var begrundet. Det er den ogsaa. Hertil kommer, hvad jeg gør opmærksom paa, at Nationalbanken havde ikke ønsket fastsat nogen ny Minimumskurs og med den samme Begrundelse: at den frygtede for, at man fra Spekulationens Side skulde sætte ind og, uden at Banken var i Stand til at hindre det, drive Kronen op i Nærheden af Pari. Paa det Møde, hvor Banken fremsatte denne

Betragtning, gav jeg for mit Vedkommende straks Banken Tilslutning hertil.

Jeg mener, at det Lovforslag, som her behandles, er enten overflødig eller skadeligt. Hvis Kronen fremdeles skal og kan holdes oppe i 90, er Loven overflødig; thi hvis Dollarkreditten paaskræves for at holde den dør, ja, saa kunde det jo meget hurtigt ordnes, at Banken fik denne Kredit stillet til Raadighed, al den Stund Rigsdagen er samlet. Og jeg vil kalde Loven skadelig, hvis den, hvad jeg nu, saaledes som jeg nu ser paa det, mener er sandsynligt, hurtigt vil drive Kronen op i Pari. Thi naar det er sket, naar Kronen er drevet nær op imod Pari, og Nationalbanken mener, at den maa sætte den helt op i Pari, vil Vanskelighederne først for Alvor melde sig med Hensyn til at kunne holde Kronen i Pari, og saa tror jeg ikke meget paa, at man fra Rigsdagens Side i en saadan Situation vil nægte Nationalbankens Støtte til at holde den deroppe, naar den først er kommet derop. Jeg kan nemlig ikke tro, at man vil sætte Pris paa at have Kronen til at hoppe fra 90 til 100 med visse Mellemløb.

Det ærede Medlem Hr. Rode ironiserede noget over Erhvervenes Udtalelser og mente, at de ikke var særlig kløgtige eller forudseende, man maatte jo kunne vide, at selv om Vanskelighederne ikke mærkedes saa stærkt øjeblikkelig efter Kronens Stigning, maatte de komme. Men hvis det ærede Medlem vil læse f. Eks. Landbrugsraadets Udtalelse igennem, vil han se, at der udtrykkeligt er peget paa, hvad der vil komme, og sagt, at Trykket kan ikke være følt endnu. Man sagde den Gang: Nu har vi taget de 93 o. s. v., men det er udtrykkeligt fremhævet gentagne Gange fra den Side, at det er en ganske forkert Mening at tro, at de 93 er taget. Nej, det er kun Indledningen, Begyndelsen. Men for øvrigt var det ærede Medlem paa det Tidspunkt, da disse Udtalelser fremkom, i August Maaned, jo ikke omvendt til sin Tro paa og Mening om Nedskæring. I alt Fald maa jeg da mene, at de Radikales Formand den 7. September, da han som Kreditforeningsleder var med til at afgive den Erklæring, hvori der staar, at Pari er Maalet, ikke var omvendt, og jeg tror, nu heller ikke, det ærede Medlem Hr. Rode havde taget denne Stilling paa det Tidspunkt, da Erhvervene afgav deres Erklæringer. For øvrigt ligger de Radikales nye Nedskæringsmening jo ikke for og vil muligvis kun komme til at virke som en Nedskæring paa selve Partiet og ikke paa Kro-